

למד שקום

מיסודו של המלובן ראש המקובלים הגאון הצדיק רבינו מרדכי שרעבי זיע"א

י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
3:59	4:17	4:17	4:20
5:15	5:16	5:14	5:17
ר"ת:	5:52		

דבר ה'

טאגת השיעור באתר "על" המוקדש רבי מניו שמואל טייטל"א

איך יש בכוונתנו להכניע את עשוי?!

בעוצמה גדולה יותר, אדרבה לא די שהאדם לא הסיך את בגדיו, אלא שעוד הוסיף להתלבש ולהתכסות יותר. באה השמש ואמרה אני לא צריכה להלחם בכח, אלא אנהג בנחת, הוציאה השמש את קרניה וחיממה את האיש, וכך לאט לאט הוריד האדם בגד אחרי בגד. ולכן כפל יעקב אבינו את תפילתו וביקש, הצילני נא מיד "אחי", היינו הצילני ממנו אף אם הוא "אחי" שנוהג עימי באחווה, והצילני ממנו "מיד עשוי", גם אם הוא נוהג עימי כעשוי הרשע.

למה רדפת את אחיך?

ומובא במדרש (תנחומא הקדום פרשת ויצא סי' מ"ו) אמר רבי שמואל בר נחמן, מסורת היא בידי בניו של עשוי, שאינם נופלים אלא ביד בניה של רחל, שנאמר (ירמיה מט, כ) אם לא יסחבום צעירי הצאן. שאם באים השבטים לדון עם עשוי לומר לו, למה רדפת את אחיך? הוא משיב להם, למה אתם רדפתם את יוסף אחיכם? ואינכם מעולים ממני!

והיינו ששנאת האחים הפנימית, היא זו שנותנת לגיטימציה למעשה עשוי שרדף להרוג את יעקב... ומכיון שהוא בא אצל יוסף, אומר לו יוסף לעשוי למה רדפת את יעקב אחיך? ואם תאמר שעשה לך רעה, הלא אף אחי שילמו לי רעה, ואני שילמתי להם טובה, ולכן עשוי נופל ביד בניו של יוסף, שיוסף הוא סמל לאהבת חיים שוויתר לאחיו שרדפוהו, והוא בנה של רחל שויתרה לאחותה על הזכות לינשא ליעקב.

ולכן כשאנו רוצים להכניע את עשוי, ראשית כל אנו צריכים להתפלל לה' שיושיע אותנו בזכותו של יעקב אבינו שהתפלל לפני אבינו שבשמים שיציל אותו מיד עשוי, ונוסף עוד יש לנו להתרחק מכל הדרכים המקולקלות של עשוי המנסה בכל דרך להשפיע עליו ולהוריד אותנו מדרך ה', וכן יש לנו להתחזק באהבת חיים ולוותר אחד לשני וכך לא יהיה לעשוי שום פתחון פה לקטרג עלינו.

ובעזרת ה' בקרוב נראה במפלת כל אויבינו הרוצים להשמידנו ברוחניות ובגשמיות, ויקוים בנו הפס' (עובדיה א' ז-יח) "והיה בית יעקב אש, ובית יוסף להבה, ובית עשוי לקש, ודלקו בהם ואכלום, ולא יהיה שריד לבית עשוי" אכ"ר. שבת שלום.

ומצבו רע, באהבתו אותו, מיד שלח אליו את רופאו האישי, והוא "רפאהו". וכיון שהגיע אל עירם, באותה הזדמנות הרופא ביקר אצל שאר החולים, והעלה מזור למחלתם. בני ביתו של האיש, שידעו את האמת, השתוממו עליו ועל מעשהו, על שום מה הטריח את הרופא, ולשם מה התנהג בדרכו זו? והלה השיבם, מטרתי היתה לא למעני, אלא כדי שהרופא יגיע לעיר, ואז כבר ירפא את אנשי העיר החולים.

וכך ג"כ אמר יעקב לפני הקב"ה ריבונו של עולם, אם יהיו צרות באות על בני, לא תביא אותם זו אחר זו, אלא הרווח להם מצרותיהם, באותה שעה נשא יעקב את עיניו וראה את עשוי שהוא בא מרחוק, ותלה עיניו למרום ובכה ובקש רחמים מלפני הקב"ה ושמע הקב"ה תפלתו ו"הבטיחו" שהוא מושיע את ישראל מכל צרותיהם בזכותו, שנאמר "ענך ה' ביום צרה, ישגבך שם אלהי יעקב" (תהלים כ' ב', מדרש רבה פרשה עה אות יג).

ובזכות כך, גם עם ישראל ניצלו מבני בניו של עשוי, עמלק והמן וכיוצא בהם. וכאשר רמז בעל הטורים (כאן) שראשי תיבות "הצילני נא מיד" הן המן.

הצילני כשעשוי מתנהג אלי כאח?!

אבל יש להתבונן עוד בפס' מדוע אומר יעקב לקב"ה הצילני נא מיד 'אחי' מיד עשוי, הלא היה לו לומר רק הצילני נא מיד עשוי?

אלא ידוע שעשוי הציב לעצמו שני דרכים איך להפיל את יעקב אבינו, לפעמים הוא בא בכח הזרוע על ידי חרבות ופצצות... ופעמים כשרואה שאי אפשר לו לנצח את ישראל, כי הם הולכים בדרך ה' ושומרים תורה ומצוות, אז בא בדרך 'אהבה ואחווה' כדי להחטיא את ישראל ח"ו, ומביא להם מתנות של אופנה חדשה, פלאפונים אייפונים אינטרנט, כדי להחטיא את הנשמה ולבטל אותם מן המצוות, ועל ידי זה יכול להכות בהם חס ושולם.

וכמו המשל של הרוח והשמש שראו באדם הלבוש בכמה שכבות של בגדים, והתווכחו ביניהם כוחה של מי רב יותר להסיר את בגדיו של האדם. הרוח אמרה הן כוחי רב ואני יסיר את בגדיו. באה הרוח בעוז וניסתה בכל כחה להשפיע עליו להסיר את בגדיו, אולם האדם לא הסיך בגדיו, שבה ובאה הרוח ביתר שאת וביתר עוז, ולא יכלה, וככל שבאה

בפרשתנו יעקב אבינו מתחנן לפני הקב"ה שיצילהו מיד עשוי הרשע, וכמו שכתוב בפס' (לג, יב) "הצילני נא מיד אחי מיד עשוי כי 'ירא' אנכי אותו פן יבא והיכני אם על בנים". ויש להתבונן מדוע פחד יעקב כל כך מעשוי, הן הלא היה גיבור חיל, וכמו שדרש רבי יוחנן במדרש רבה (בראשית רבה פרשה ע', סי' י"א) על הפסוק (בראשית כט, ז) "ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר", שיעקב אבינו גלל את האבן, כמי שמעביר את הפקק מעל פי הצלוחית. למרות שלצורך הסרת האבן באופן הרגיל, היו דרושים לכך מספר רועים לרוב גודלה וכובדה, בכל זאת יעקב לבדו גלל את האבן בקלות. וכן עוד נאמר (בראשית לב, כד) "ויקחם ויעבירם את הנחל", ורש"י (שם) כתב שעשה יעקב עצמו כגשר והעביר את הבהמות ואת המטלטלים מקצה הנחל אל העבר השני. ומי גבר יוכל עשות זאת?! וביותר יקשה והלא הקדוש ברוך הוא הבטיח לו (בראשית כח, טו) ושמרתיו בכל אשר תלך, ואם כן מה צורך בתפילה זו?

יעקב יכל ברגע אחד לנצח את עשוי..

המגיד מדובנא בספרו אהל יעקב (וישלה עה"פ ויירא יעקב) יישב שבאמת יעקב לא חשש מעשוי, כי ידע שברגע אחד יש ביכולתו לנצח את עשוי. אלא שכל מעשיו וכל הנהגתו כאן, היו למען הדורות הבאים. וכדרכו ביאר זאת על פי משל: מעשה בעיר אחת שהיו בה כמה חולים הזקוקים לרופא, אולם באותם זמנים לא היה רופא בנמצא. הרופא הקרוב ביותר עמד לשירותו של שר העיר שהיה לו רופא אישי, אך מקום מגורי השר היו הרחק מאד בעיר אחרת, כך שלא היתה דרך לשכנעו לבא לעירם. והנה בעיר זו היה גר איש שהיה יקר ונכבד ואהוב על השר. והוא הצטער בצרתם של החולים, אך לא היה בידו לעשות למענם מאומה. יום אחד חש בכאב ראש קל, אשר ידע שתכף יתרפא ממנו במהרה, מה עשה? הגדיל את מחלתו לעיני רואיו, והיה גונח וצועק אוי אוי... עד כי סברו שמחלתו קשה עד מאוד.. השמועה על מחלתו "הקשה" עשתה לה כנפים, עד שהגיעה אל 'השר', ובשמוע זאת כי ידיו נפל למשכב

וקרב קץ הישועה

מחנה ברגן בלזן כ"ה בכסלו. בין השוהים במחנה היה גם כ"ק האדמו"ר רבי ישראל שפירא זצ"ל מבלוז'וב. בהתקרב חנוכה עמד האדמו"ר אפוף בהרהורים וחשב מהיכן ישיג בימים אלו שמן ופתילות. לפתע ניגש אליו יהודי הנראה כיהודי פשוט, ואמר לו בחום יהודי: רואה אני כי רבנו טרוד עד למאד בענין החנוכה, והנה צץ במוחי רעיון שאולי יהיה לכם לתועלת. תפקידי הוא לצחצח את נעלי הקצינים הגרמניים כל בוקר, וידוע כי משחת הנעלים שמנונית היא וניתן להשתמש בה כחומר בעירה, אך אינני יודע האם כשרה היא להדלקת הנרות? באם יכריע הרבי כי אכן כשר הדבר, הריני מוכן ומזומן לקחת על עצמי משימה זו להשיג שפופרת משחת נעלים ובה תוכלו להשתמש הן כצלוחית עבור השמן והן במשחה כשמן להדלקה.

הרבי ששמח שמחה עצומה על נס פך השמן הנגלה אליו, ברך בחום את היהודי הלה כי יצליח בדרכו, ואכן לאחר שעות מועטות ניגש היהודי אל הרבי ושפופרת משחת נעלים בידו.

הרינה עברה מחנה כי בצרפיו של הרבי מבלוז'וב מדליקים הלילה ליל ראשון של החג חנוכה. בשעת הדלקת הנרות התגנבו אל הצרף מאות אסירים, מעונים ודוויים המתינו בהתרגשות להדלקת הנרות. הרבי הנראה כמלאך ד', פניו בוהקות באור שמימי, אוחז בידו הגרומה גפרור ופותח בהתרגשות עצומה בברכות הנרות, ראשית מברך הוא להדליק נר של חנוכה, עובר לברכה השניה שעשה נסים לאבותינו, וכל העינים דומעות... אימתי יעשה כן ד' לא רק בימים ההם אלא בזמן הזה, אימתי יהיה הדבר לא רק לאבותינו אלא גם לנו? ומשהגיע לברכת שהחיינו. נעצר, כוחותיו כמעט ולא עמדו לו, וכי על ימים כאלו יכולים לברך שהחיינו והגיענו לזמן הזה? אך לאחר דקות בודדות אזר עוז ובקול רם משל היה עומד בבלוז'וב עירו מול אלפי חסידיו, ברך את ברכת שהחיינו.

האסירים המעונים מאחור החלו שרים את הפיוט "מעוז צור ישועתי" ומקוים בליבם כי יגיעו כבר הימים של "חשוף זרוע קדשך וקרב קץ הישועה כי ארכה לנו הישועה ואין קץ לימי הרעה".

כשסיימו את המעמד המרומם החלו להתפזר איש איש חזרה לדרגשו ולצרפיו, והנה ניגש יהודי מר נפש אל הרבי וטענה בפיו: רבי, כך אמר, כשברכת את ברכת "להדליק נר של חנוכה" הייתי אפוף הוד, ואף כן הדבר בברכת "שעשה נסים", אך כיצד זה יכולת לברך "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה"? זמן בו אנו ואחינו מתענים ונטבחים בכל שעה ואין לך רגע שאין קללתו מרובה מקודמו, האם על זמנים כאלו אנו מודים? האם בזמנים שכאלה מברכים שהחיינו? ומה יאמרו ילדי שאינם ומה יענו הורי, האם על הירצחם אני מודה? ויותר מששאל, הרי שקירות ליבו הם אלו שזעקו... הרבי אחז בידו הרועדת את ידו של היהודי והשיב ברוך: אף אני כן משהגעתי לברכת שהחיינו נסתפקתי האם ראויים ימים אלו לברכת שהחיינו, הכיצד אוכל לברך שהחיינו כאשר הברכה הנראית כמתאימה יותר היא ברכת "דיין האמת".

אך משהפניתי את ראשי לאחור וראיתי את מאות היהודים הדוויים והשסועים עומדים בצפיפות ומביטים בנר החנוכה, כשזכרתי ביהודי הפשוט שסיכן את חייו להשיג מעט משחת נעלים כדי להאיר לנו את נשמותינו המעונות, אמרתי בלבי "אשרי העם שככה לו" אשרי העם המסוגלים ברגעים וזמנים שכאלו להתעלות מעל הקרקע ולגעת בשמים במקום שאין מלאכי השרת מגיעים. ועל כך ברכתי "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה".

מפרשה זו נלמד כיצד לנהוג עם בני עשו

"וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל עֵשָׂו אָחִיו אֲרָצָה שְׂעִיר שָׂדֵה אָדָם" (לב, ז)
כתב הרמב"ן (בראשית לב, ד - ריש וישלח) דיש בשליחות זו ששלח יעקב רמז לדורות, כי כל אשר אירע לאבינו עם עשו אחיו, יארע לנו תמיד עם בני עשו. וראוי לנו לאחוז בדרכו של צדיק, שנזמין עצמנו בהנהגתנו מול בני עשו המרעים לנו לשלשה דברים שהזמין הוא עצמו, לתפלה ולדורון ולהצלה, בדרך מלחמה בברוח ולהנצל. עד כאן. הנה שיש כאן לימוד דעת לדורות הבאים, להתנהג בהכנעה נגד עשו ובניו, ולא לבקש שררה ושלטונות.

וכמו שמצינו דבר זה במדרש (בראשית רבה פרשה ע"ח ס' ט"ו), שרבנו הקדוש נהג לקרות פרשת "וישלח" קודם שהלך אל הקיסר. ופירש הרמב"ן (בראשית לג, טו) שהיתה קבלה בידם שזו "פרשת גלות", ועל ידי הקריאה בפרשה זו, ילמד האדם עצה איך להתנהג כשהוא יושב בחברת עכו"ם, כשישים אל ליבו את הנהגת יעקב עם עשו. ולכן גם כשחזר רבנו הקדוש לביתו, סירב להתלוות בדרך עם עבדיו הרומאים של הקיסר, שכן מצינו ביעקב אבינו שסירב להתלוות עם עשו.

ומספר המדרש, שפעם אחת אירע שרבנו הקדוש לא קרא פרשת וישלח לפני שהלך לקיסר, והסכים להתלוות לביתו עם עבדי הקיסר, ולא הגיע לעכו, עד שהוצרך למכור את סוסו ומעילו לעבדי הקיסר כדי לשחדן. וכן איתא במדרש לקח טוב (ריש פרשת וישלח) אמר רבי יהונתן כל מי שרוצה לרצות מלך או שלטון ואינו יודע דרכם וטכסיסיהם, יניח פרשה זו לפניו, וילמוד הימנה טכסיס פיוסים וריצוים.

החנוכה: מותר להחניף לרשע כשהשעה משחקת לו

"וַיֵּצֵא אֹתָם לְאָמֵר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֹדְנֵי לְעֵשָׂו כֹּה אָמַר עֲבָדְךָ יַעֲקֹב" (לב, ה)

בספר באר שבע (אייליבוברג, סוטה מב ע"א) מביא מפרקי דרבי אליעזר (סוף פרק ל"ז) שהקשה ה' ליעקב כיצד אמר לעשו "עבדך יעקב" ועשית הקודש לחול? וכן ראינו שקראו לעשו "אדוני", והשיבו יעקב אני מחניף לרשע כדי שלא יהרגני ע"כ.

עוד שנינו במדרש תנחומא (תולדות ס"ח ה') על הפסוק (בראשית כז, א) ויקרא את עשו בנו הגדול, ולמה קורא לו "בנו הגדול"? אלא למדנו שמחניפין לרשעים בשעתן, לפי שראה שהעולם הזה בידו, קרא לו בנו הגדול. אמר הקדוש ברוך הוא לישראל, בעולם הזה לפי שהשעה ביד עשו אתם מחניפים לו, וכביכול אף מלכותי אינה מתבוססת. אבל לעתיד לבא אני פורע ממנו ומלכותי מתבוססת, שנאמר (עובדיה א, כ) "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו", ובאותה שעה "והיתה לה' המלוכה".

ואתן בה סימנא "מאהבה" ראשי תיבות מחנפין את הרשעים בעולם הזה. והנה אמרו רבותינו זכרונם לברכה בגמ' (סוטה מא:): אמר רבי שמעון בן לקיש מותר להחניף לרשעים בעולם הזה, שנאמר (בראשית מו, ז) כראות פני אלוקים ותרצני. והנה יש לכך רמז נפלא שהמתבונן בדברי חז"ל יראה שמתור לאדם להחניף לחמשה, ואלו הם: רשע, אשה, יצר, תלמידו, רבו. וסימנך (בראשית מו, ז) אחרי ראותי את פניך, "ראותי" ראשי תיבות רשע אשה יצר תלמיד ורבו (ליקוטים מפרדס ח"ב עמ' שכח אות ז).

סגולות לחנוכה (א)

זאת חנוכה. (בני יששכר, מאמר חודש כסליו).
ג. כמו כן יש להרבות בתפילה בימי החנוכה על הפרנסה, כי ימי החנוכה מסוגלים לפרנסה, ויש רמז לכך בפסוק: 'לחם לפי הטף' - ט"ף בגימטריא חנוכה. (אביע"ה סגולות עמ' 217).

ליה בנים תלמידי חכמים. (גמ' שבת כב. ע"י בסגולות בשבוע שעבר).
ב. סגולה נפלאה להתפלל בחנוכה לזכות בזרע של קיימא, כי ימי חנוכה מסוגלים לפקידת עקרים ועקרות, ובפרט ביום השמיני של חנוכה הנקרא

א. מצות נר חנוכה מצוה חביבה היא עד מאד, וצריך האדם להזהר בה כמו שאמרו רבותינו: הרגיל בנר היוין

עם סגולה

סגולות טועילות מןקורות מוסמכים

שאלה: ידוע שהרגיל בנר חנוכה זוכה לבנים תלמידי חכמים, אם כן מדוע אין רוב העולם שמקפידים להדליק נר חנוכה זוכים שכל הבנים שלהם יהיו תלמידי חכמים?

תשובה: שאלה זו שואל רבי יצחק סגי נהור ומתקן, שאף שרובם יוצאים ידי חובה של הדלקת נרות מכל מקום רק מיעוט מקפידים בכל הדקדוקים של הדלקת נרות.

שאלה: ראיתי בספרים שיש מעלה גדולה על פי הסוד להדליק נרות חנוכה בפתח הבית, האם כשהחלון פונה לרה"ו, ופתח הדלת אינו פונה לרשות הרבים, האם עדיף שידליק בפתח או בחלון?

תשובה: פרסום הנס הוא מהות מצוות הדלקת נרות חנוכה, וכל המעלה להדליק בפתח [גם על פי הפשט כמבואר בשו"ע תרע"א ס"ז] זה רק במקום שיש פרסום הנס, אך אם רק החלון פונה לרשות הרבים ודאי שידליק בחלון ולא בפתח [וכן העלה מורנו ראש הכולל הגאון רבי יוסף שמואלי שליט"א בתשובה שהתפרסמה בקובץ תפארת שגם על פי הסוד הדין כן].

שאלה: מה הגובה שצריך להניח את נר חנוכה?

"מלכין קדמאין"

בפרשתינו "ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדם לפני מלך לבני ישראל" ומונה התורה ח' מלכים: א. בלע בן בעור ב. יובב בן זרח מבצרה, ג. חושם מארץ התימני, ד. הדד בן בדד, ה. שמלה ממשרקה, ו. שאול מרחובות הנהר, ז. בעל חנן בן עכבור. והמלך הח' הוא הדר, ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטורד בת מי זהב.

והמתבונן בפרשה זו תמה מה ראתה התורה למנות לנו מלכים אלו, וכי לא היו עוד מלכים בעולם חוץ מהם, ועוד שבחלק מהמלכים כתוב מי היה אביו של אותו המלך, ולא בכולם, וכן בכל המלכים כתוב 'וימלך' 'וימות' ואילו במלך השמיני לא כתוב 'וימות', ומה גם שבמלך השמיני הוזכר שם אשתו, משא"כ בז' מלכים הראשונים.

בקבלה מבואר שפרשה זו סודה עמוק מאוד, וכל הפרטים הכתובים בה הם רמזים גדולים, אין ביכולת המדור כעת להכיל כל עניינה, אכן בקצרה נאמר שהוא סוד מה שהיה הקב"ה בורא עולמות ומחריבן [וזהו וימלך וימות], עד שברא את העולם שאנו נמצאים בו, ובוודאי שבריאת עולמות אלו לא היה איזה 'נסיון' שלא צלח לבורא ולכן החריבן, אלא הכל היה בחשבון מדויק לצורך עבודתנו כעת בעולם הזה, כי בחורבן העולמות ירדו ברצון הבורא ית' הרבה ניצוצות קדושה

מו"ר הרב החסיד והמקובל האלקי כמוה"ר רבי רפאל אברהם שלום מזרחי זידיע שרעבי זצוק"ל – כ"ה נסלו

נולד בשנת תקל"ה לפ"ק, לאביו המקובל האלקי כמוה"ר חזקיהו יצחק שרעבי אשר היה בן יחיד לאביו הרש"ש זצוק"ל. מהר"ש גיניו זצ"ל, בספרו "אמת ליעקב", בקונטרס "שפת אמת" ד' קכ"א מזכיר את אביו של רבנו בתואר, "רבין חסידא כמוה"ר ח"י מזרחי ז"ל בן מגדול של מוה"ר ר' החסיד רב שר שלום ז"ל".

מו"ר ידוע גם בכינוי הרא"ש ר"ת רפאל אברהם שלום. הוא הקדוש נכד לרבינו הרש"ש זיע"א, חיבר ספר הקדוש שו"ת "דברי שלום" ביאורים ופירושים על דברי האר"י, ומו"ז הרש"ש זיע"א, בקונטרס הר"ח אלנדאף נ"י כותב, נכדו הרב רפאל אברהם שלום ז"ל היה ממלא מקום זקנו הרש"ש ז"ל בחכמת הקבלה ובקדושה וחסידות, והיו בני דורו קוראים לו ר' אברהם שלום חסיד, ע"ש חסידותו וקדושתו, הוא חיבר ספר הנקרא "דברי שלום" כולל שאלות וחקירות ע"ד הסוד ופירוש על ס' "עץ חיים" וחלק משמונה שערים שחיבר הרב הקדוש מהר"ו זצ"ל, ע"כ.

הצדיק הלזה נולד בשנת התקל"ה לב"ע בסוף ימי רבינו שר שלום מזרחי, גם סילוקו בשנתים, ימי חייו ב"ן שנים, נכבדות מסופר עליו מאד, בספר תולדות חכמי ירושלים (204 דף) כותב הרה"ח המקובל האלה ר' אברהם שלום מזרחי זידיע שרעבי נכד הרב הקדוש ר' שלום שרעבי ז"ל חיבר ספר "דברי שלום" בדרך שו"ת ופירושים על כתבי האר"י ז"ל, וחתנו הגאון הראש"ל הרב אג"ן [אברהם גגין] הזיל כסף מכיסו להדפיס ולהוציא לאור, ושם ששה ועשרים מחכמי ורבי ירושלים מעידים על גודל חסידותו ופרישותו, כי תורת אמת היתה בפיהו, גלי עמיקתא ומסתרתא, ושמענו הרבה מנפלאות מעשיו וסתריו אשר אין חקר לקדושתו.

הרב המקובל ר' ידידיה אבולעפיה (היר"א), היה תלמידו וסופרו הנאמן של הרא"ש מזרחי ז"ל, וכאשר התקשרו הפלאחין תושבי ירושלים בשנת תקפ"ד באדוניהם סולימאן פאשה מדמשק, אשר הכביד עולו עליהם, לכדו את המבצר מגדל דוד, ושר המבצר שב לדמשק, ואחרי שנתים ימים בהיודע הדבר הזה להמלך בקושטאטינא, צוה על עבדאללה פאשה מעכו להלחם עמהם, ויבוא ויצר על ירושלים ויעמוד במעלה הר הזיתים, והשליך תותחים רבים על העיר, הרב הקדוש הנ"ל צוה על סופרו ר' ידידיה הנ"ל לכתוב דברים של קבלה מעשית, ויאמר שלא יזוז ממקומו עד שיחדלו הקולות, ופלא פלאות נעשו באותו יום, כי מכל הכדורים שהושלכו לא ניזק אדם א' מהם. וכדורים גדולים נפלו בחוצות ובחצרים והבתים ולא נגעו באיש לרעה, אך לעת ערב כאשר יצא הרב ר' ידידיה מסוכתו החוצה, בתשוקתו לדעה מה נשמע בעיר, נפלה חתיכת כדור אחד על רגלו והיה צולע על רגלו, וההכאה היא הדאיבה אותו מאד, עד שמת במכאוביו במחלתו זאת, [מפי הר"י פראג ששמע כן מפי הצדיק ר' ידידיה, והעתיקו ג"כ הר"י שווארץ ז"ל בספרו "תבואת הארץ" וכך שמעתי ג"כ מפי זקן ר' אריה שהיה באותו מעמד, אכן הר"ל מפי אחד הזקנים יאמר, שהסבה היתה שכולם נצפנו במרתפים והפחה ירה בתותחים על מקומות הפנויים מהבתים כי לא אבה להחריב העיר].

נטמן בהר הזיתים, צמוד ממש לציון אביו הח"י בשמ"ש ולצד ציון סבו הגדול הרש"ש זלה"ה.

תשובה: מעיקר הדין צריך להניח בגובה יותר מג"ט (כ-30 ס"מ), ולא למעלה מעשרה טפחים (כ-80 ס"מ), ואם הניחו למעלה מעשרים אמה (כ-10 מ"ר) לא יצא יד"ח (שו"ע תרע"א ס"ו), וי"א שע"פ הסוד ניה מעל שבעה טפחים (כ-70 ס"מ) (כ"כ הבא"ח פרשת וישב או' ה, אומנם בכח"ח סי' תרע"א ס"ק מו כתב שאין ענין בזה גם ע"פ הסוד דהייקור שיניח מעל ג' טפחים תוך י' טפחים ע"ש).

שאלה: אני גר בקומה 7 שזה מעל עשרים אמה, האם להדליק בפתח החלון, או שאין ענין בזה? תשובה: אף שהמדליק למעלה מעשרים אמה פסול, והכוונה עשרים אמה מקרקע רשות הרבים (עיין כה"ח ס"ק מה) מכל מקום יש מעלה להדליק בחלון אם יש בנינים סמוכים בתוך עשרים אמה שפרסום הנס בשבילם (שו"ת שבט הלוי, חזו"ע עמ' לט).

שאלה: האם ניתן לעשות מחוטי ציצית שבלו פתילות לצורך הדלקת נר חנוכה? תשובה: אין לעשות כן (שו"ת אורל"צ ח"ד פמ"ד שאלה י').

שאלה: כשמדליק נרות בתוך תיבה זכוכית (אקוריום) האם צריך להשאיר את הדלת סגורה ולהדליק מהצד, או שניתן להדליק כרגיל ולסגור מיד כדי שלא יתכבה הנר? תשובה: מעיקר הדין א"צ להקפיד בזה (שו"ת אורל"צ שם פמ"ה ש"א), ובמקום שאפשר ראוי להדר בזה.

[הרבנים המשיבים: הרב שלמה חיים אלימלך, הרב יעקב דניאל הנסב והרב ינון שמש שליט"א]

למטה יחד עם סיגי העולמות ההם, ומחלקי ניצוצות אלו שנבררו מסיגי העולמות ההם נברא עולמינו, אמנם לא כל הניצוצות נבררו ועבודתנו היא לבררם על י' לימוד התורה וקיום המצוות ומעשים טובים שאנו עושים כאן בעולם הזה, וכל התגברות על היצר הרע וכל מעשה טוב שאנו עושים ובוחרים בטוב ע"י זה מתבררים ניצוצות קדושים ונתקנים ועולים למעלה. [ותיקונם נרמז במלך הח' שלא כתוב בו וימות].

וכתב רבנו הרש"ש "ועל ידי התפלות של ישראל מתבררים מברורים אלו שיעור קצוב בכל תפלה ותפלה, ומעלים אותם, וכפי גודל כונתם וזכותם ומעשיהם וזכות הזמן שבו נאמרה התפלה היא, כך גודל תיקונם להעלות ניצוצות רבים, אם בכמות אם באיכות, ובכל יום מעלים ניצוצות חדשות מחדש, ואין יום דומה לחבירו, ואין בריה דומה לחבירתה ואין צדיק דומה לחבירו. וזהו גודל חיוב מצות התפלות והמצוות וכל אחד מתקן ומעלה כפי בחינה הראויה אליו, ולכן הכל צריכים זו לזה ולא יוכל שום אחד מישראל לעשות מה שיעשה חבירו" ויש עוד אופן לברור אלו הניצוצות, בעת פטירת הצדיקים מן העוה"ז ש'כאשר עולות למעלה הם נוטלות איתם ניצוצות אשר בתוך הקליפות ומחזירים את האורות האלו למקומם העליון לצורך תיקונם. ולפעמים מגיע זמן שאין כח בעם ישראל לברר הניצוצות, ובשביל כך מעמיד הבורא ית' נשמות שימסרו נפשם על קדושה' וגופם נמסר אל הקלי' ליהרג על ידם, ואז נשמותיהם מבררים הניצוצות בסוד מ"ן, על דרך שהיה עם עשרה הרוגי מלוכה אחר החורבן והכל לצורך תיקון העולם וגאולת עם ישראל בב"א.

מדאות קודש
התעשה משיבתו הקדושה

תפילות מו"ר שליט"א בקברות הצדיקים לרגל המצב

רבי יהודה פתיה

האור החיים

רבי עובדיה יוסף

שמואל הנביא

רחל אימנו

להנציל מהמלחמה ולקרב את הנאולה ברחמים

החוקים
לא יאכלו
סוד
עיר

היבט
ממנו

הכוננו

למעמד גירסת ולימוד
עשרות סיומי הזוהר הקדוש

ביום רביעי א' טבת
(ליל נר ז' דחנוכה)

הגדרות על פרסים יקרו ערך למשתתפים

עלון זה יוצא לאור ע"י ישיבת המקובלים "נהר שלום" תכ"ט רח' שילה 6 ירושלים ניתן להשיג בטלפון: 02-6222560 | ניתן לקבל את העלון מידי שבוע לתיבת המייל, ע"י שליחת בקשה למייל: m6222560@gmail.com לתרומות או למסירת שמות לפדיון נפש ע"י מקובלי ורבני הישיבה בטלפון: 02-624-9000

סגולה
רחוב שילה 4 ירושלים
02-6443300

ספר
ימי החנוכה
הכנה נפלאה לחג החנוכה
וכן ניתן להשיג ספר כוונות חנוכה
בכוונות הרש"ש

למסירת שמות
02-6222-560

ע"י מו"ר המקובל
רבי בנירה שמואל שליט"א

פדיון נפש
בכוונות הרש"ש

"פדיון נפש זה הוא תועלת ותחופה לכל צרה שלא תבוא ונפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ובדקים אותו יותר מאלף פעמים, והיה מועיל בעזרת ה' תפק באותה שעה, והייתה ניכרת תועלתו ותחופתו לכל אדם והיו אמורים מה גדלו מעשיך ה'" (פרי עין חיים)